

Blåsippa eller ”blåviringen”

Foto: Gunilla Sundin

Blåsippa (*Hepatica nobilis Schreb*) eller ”blåviringen”, finns i södra och mellersta Skandinavien och i södra Finland. Den växer på torr skogsmark, mest i lövskogar och i granblandskogar. Blåsippa är en decimeterhögt flerårig ört med vintergröna blad och blå blommor. Bladen är stora och mörkgröna med brunviolett undersida. Blåsippa blommar i april-maj, men blomknopparna bildas redan året innan de skall blomma och ligger klara att slå ut när vårvärmen blir tillräcklig. Detta gör att blåsippor ibland ses blomma redan under hösten då det varit mild väderlek.

Knoppning

I bladvinklarna av såväl lågbladen som örtbladen sitter blomknoppar. I blomknopparna ligger alla

Blåsippa

blomdelarna färdiga redan på hösten och blomman kan slå ut genom att bara sträcka ut dem och ge dem den slutliga färgen. Färgen är rödblå, skär eller vit. Bladen utvecklas långsammare. Tidigt på våren finns vanligen också fjolårets blad ännu kvar, men de dör under försommaren, när de nya bladen blivit fullvuxna.

Spridning

Efter blomningen är stängeln böjd mot jorden, och småfrukterna (nötterna) blir därför liggande i moderväxtens närhet. De sprids ibland genom myror. Blåsippan är fridlyst i vissa delar av Sverige. Inom folkmedicinen har blåsippan använts för att påskynda sårläkning. Artnamnet nobilis är latin och betyder ädel, förnäm.

Eda kommun

